

УДК 346.9+347.7
DOI <https://doi.org/10.32782/pyuv.v3.2024.9>

М. В. Бугаєнко
orcid.org/0009-0005-7188-2332
аспірант

*Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності
Національної академії правових наук України*

ОСОБЛИВОСТІ РІШЕННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МЕДІАЦІЇ В СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Медіація як альтернативний спосіб вирішення спорів набуває все більшої популярності у різних сферах права, і галузь інтелектуальної власності не є винятком. Особливості рішень, прийнятих за результатами медіації в сфері інтелектуальної власності, заслуговують на окрему увагу через специфіку самої галузі та характер спорів, що в ній виникають.

Інтелектуальна власність охоплює широкий спектр нематеріальних активів, включаючи патенти, торгові марки, авторські права, комерційні таємниці та інші форми творчих та інноваційних продуктів людського розуму. Спори в цій сфері часто характеризуються високою складністю, залученням технічних експертиз та значними фінансовими інтересами сторін. Саме тому традиційне судове вирішення таких конфліктів може бути тривалим, витратним та не завжди задовольняти інтереси всіх учасників процесу.

Медіація, як процес добровільного врегулювання спорів за участю нейтрального посередника (медіатора), пропонує ряд переваг для вирішення конфліктів у сфері інтелектуальної власності. Вона дозволяє сторонам зберегти контроль над процесом та результатом, забезпечує конфіденційність, сприяє збереженню ділових відносин та дозволяє знаходити креативні рішення, які виходять за рамки традиційних судових рішень.

Рішення, прийняті за результатами медіації в сфері інтелектуальної власності, мають ряд особливостей, які відрізняють їх від судових рішень чи рішень арбітражу. Перш за все, вони є результатом добровільної згоди сторін, що підвищує ймовірність їх виконання. Такі рішення часто враховують не лише юридичні аспекти спору, але й економічні інтереси та бізнес-цілі учасників конфлікту [1, с. 39].

Одна з ключових особливостей медіаційних рішень у сфері інтелектуальної власності – їх гнучкість та можливість включення креативних умов. На відміну від суду, де рішення зазвичай обмежується визначенням правової позиції та присудженням компенсації, медіація дозволяє сторонам розробити комплексні угоди. Такі угоди можуть включати положення про майбутню співпрацю, ліцензування технологій, розподіл ринків чи спільну розробку нових продуктів.

Важливою особливістю є конфіденційність процесу медіації та її результатів. У сфері інтелектуальної власності, де комерційні таємниці та репутаційні ризики відіграють значну роль, можливість зберегти деталі спору та умови його вирішення в таємниці є надзвичайно цінною. Це дозволяє компаніям захистити свої технології, уникнути негативного впливу на вартість акцій чи репутацію бренду.

Рішення за результатами медіації часто враховують довгострокові інтереси сторін. У сфері інтелектуальної власності, де інновації та творчість є ключовими рушіями розвитку, збереження відносин між учасниками ринку може мати критичне значення. Медіаційні угоди можуть включати механізми для майбутньої взаємодії, обміну знаннями чи спільного використання технологій, що сприяє подальшому розвитку галузі.

Ще однією особливістю є можливість залучення технічних експертів до процесу медіації. У складних спорах, пов'язаних з патентами чи технологіями, розуміння технічних аспектів є критичним для знаходження оптимального рішення. Медіація дозволяє включити експертів безпосередньо в процес переговорів, що сприяє більш інформованому та ефективному вирішенню спору.

Рішення, прийняті в ході медіації, часто є більш деталізованими та специфічними, ніж судові рішення. Вони можуть включати чіткі плани імплементації, графіки виплат, умови використання інтелектуальної власності та інші практичні аспекти, які рідко зустрічаються в традиційних судових рішеннях [4, с. 325]. Це робить такі рішення більш придатними для безпосереднього впровадження в бізнес-практику.

Важливо відзначити, що рішення за результатами медіації в сфері інтелектуальної власності часто мають транскордонний характер. Враховуючи глобальну природу багатьох технологій та брендів, медіація дозволяє розробити рішення, які враховують особливості різних юрисдикцій та можуть бути ефективно впроваджені на міжнародному рівні.

Одна з унікальних особливостей медіаційних рішень у сфері інтелектуальної власності – це можливість встановлення гнучких механізмів роялті чи ліцензування. Замість фіксованих сум

компенсації, сторони можуть домовитися про схеми оплати, які залежать від майбутніх продажів, використання технології чи інших змінних факторів. Це дозволяє більш справедливо розподілити ризики та вигоди від використання інтелектуальної власності.

Медіаційні рішення також часто включають механізми для вирішення майбутніх спорів. Враховуючи динамічну природу технологій та ринків інтелектуальної власності, сторони можуть передбачити процедури для адаптації угоди до нових обставин чи вирішення потенційних конфліктів, що можуть виникнути в майбутньому. Це робить такі рішення більш стійкими та довговічними.

Особливістю медіаційних рішень є їх орієнтація на збереження репутації сторін. У сфері інтелектуальної власності, де репутація інноватора чи надійного партнера може мати критичне значення, можливість досягти взаємовигідного рішення без публічного конфлікту є надзвичайно цінною. Медіаційні угоди часто включають положення про спільні прес-релізи чи узгоджені заяви, які дозволяють сторонам контролювати публічну інформацію про вирішення спору.

Ще одна важлива особливість – це можливість створення нових форм співпраці в результаті медіації. Замість простого вирішення спору, сторони можуть використати процес для розробки інноваційних бізнес-моделей, спільних дослідницьких проектів чи стратегічних партнерств. Це особливо цінно в технологічних галузях, де співпраця часто є ключем до успіху.

Рішення за результатами медіації в сфері інтелектуальної власності часто враховують не лише юридичні, але й етичні аспекти використання технологій. Це може включати домовленості про відповідальне використання патентів, забезпечення доступу до критичних технологій у сфері охорони здоров'я чи захист прав споживачів. Така етична складова рідко присутня в традиційних судових рішеннях.

Важливою особливістю є можливість створення галузевих стандартів чи практик через медіаційні рішення. У випадках, коли спір зачіпає важливі для всієї індустрії питання, сторони можуть розробити рішення, яке потім стане моделлю для інших учасників ринку. Це сприяє гармонізації практик у сфері інтелектуальної власності та зменшенню потенційних конфліктів у майбутньому.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто включають освітні компоненти. Це може бути взаємне навчання персоналу сторін щодо поваги до прав інтелектуальної власності, проведення спільних семінарів чи розробка навчальних матеріалів [3, с. 98]. Такий підхід сприяє підвищенню загальної культури пово-

дження з інтелектуальною власністю та зменшенню ризиків майбутніх порушень.

Одна з унікальних рис медіаційних рішень – це можливість включення умов про спільну розробку нових технологій чи продуктів. Замість того, щоб фокусуватися на минулих порушеннях, сторони можуть домовитися про об'єднання своїх ресурсів та експертизи для створення інновацій. Це особливо цінно в галузях, де технологічний прогрес вимагає співпраці та обміну знаннями.

Рішення за результатами медіації часто містять механізми моніторингу та перевірки виконання умов угоди. Це може включати регулярні зустрічі сторін, аудити використання технологій чи створення спільних комітетів для нагляду за впровадженням домовленостей. Такі механізми забезпечують прозорість та довіру між сторонами, що особливо важливо в довгострокових угодах у сфері інтелектуальної власності.

Особливістю медіаційних рішень є їх здатність адаптуватися до швидких змін у технологіях та ринках. На відміну від статичних судових рішень, медіаційні угоди можуть включати положення про періодичний перегляд умов чи автоматичну адаптацію до змін у технологічному ландшафті. Це робить такі рішення більш стійкими до швидких змін, характерних для сфери інтелектуальної власності.

Важливо відзначити, що рішення за результатами медіації часто враховують інтереси третіх сторін, таких як споживачі, партнери чи суспільство в цілому. Наприклад, угода може включати зобов'язання щодо забезпечення доступності певних технологій для освітніх цілей чи для розвитку в країнах, що розвиваються. Це демонструє більш широкий соціальний підхід до вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто включають механізми для спільного управління правами. Це може бути створення патентних пулів, спільних ліцензійних платформ чи механізмів крос-ліцензування. Такі інноваційні структури дозволяють ефективніше використовувати інтелектуальну власність та зменшувати ризики майбутніх конфліктів.

Ще однією особливістю є можливість включення в рішення умов про спільне проведення досліджень та розробок. Замість конкуренції, сторони можуть домовитися про об'єднання зусиль у певних напрямках, що сприяє більш швидкому та ефективному інноваційному розвитку. Це особливо цінно в галузях з високими витратами на R&D, як от фармацевтика чи високі технології.

Рішення за результатами медіації часто враховують репутаційні аспекти для обох сторін. Вони можуть включати узгоджені заяви для преси, спільні маркетингові ініціативи чи інші заходи, спрямовані на підтримку позитивного

іміджу учасників спору. Це особливо важливо для компаній, чия вартість значною мірою залежить від інтелектуальних активів та інноваційної репутації.

Особливістю медіаційних рішень є можливість створення механізмів для спільного захисту прав інтелектуальної власності проти третіх сторін. Замість того, щоб конфліктувати між собою, сторони можуть об'єднати зусилля для боротьби з порушниками їхніх спільних прав. Це може включати обмін інформацією, спільні правові дії чи створення галузевих ініціатив з захисту інтелектуальної власності.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто передбачають створення спільних платформ для обміну технологіями чи знаннями. Це може бути особливо цінним у випадках, коли спір виник через недостатнє розуміння технологій однієї зі сторін. Такі платформи сприяють більш ефективному використанню інтелектуальної власності та зменшують ризики майбутніх непорозумінь.

Важливою особливістю є можливість включення в рішення умов про спільну стандартизацію технологій. У галузях, де сумісність та інтероперабельність мають критичне значення, сторони можуть домовитися про розробку спільних стандартів чи протоколів. Це не лише вирішує конкретний спір, але й створює основу для більш широкого галузевого співробітництва.

Рішення за результатами медіації часто включають механізми для вирішення потенційних конфліктів інтересів, які можуть виникнути в майбутньому. Це може бути створення незалежних комітетів для оцінки нових розробок, визначення чітких процедур для повідомлення про потенційні перетини інтересів, або встановлення правил про незалежний арбітраж у випадку виникнення нових спорів [2, с. 136]. Такий проактивний підхід допомагає запобігти ескалації конфліктів та зберегти конструктивні відносини між сторонами.

Особливістю медіаційних рішень у сфері інтелектуальної власності є їхня здатність враховувати різні сценарії розвитку технологій. Сторони можуть включити в угоду положення, які передбачають різні варіанти взаємодії залежно від того, як розвиватиметься технологія чи ринок. Це може включати умовні ліцензії, поетапні виплати роялті або опціони на придбання прав на майбутні розробки.

Важливо відзначити, що медіаційні рішення часто передбачають створення спільних інноваційних фондів або програм. Замість того, щоб просто вирішувати спір про існуючі права, сторони можуть домовитися про інвестування у нові дослідження та розробки. Це не лише допомагає вирішити поточний конфлікт, але й створює основу для майбутньої співпраці та інновацій.

Унікальною рисою медіаційних рішень є можливість включення положень про передачу знань та навичок. У випадках, коли спір виник через технологічний розрив між сторонами, угода може передбачати програми навчання, обміну спеціалістами або спільні воркшопи. Це сприяє більш глибокому розумінню технологій обома сторонами та зменшує ризик майбутніх непорозумінь.

Рішення за результатами медіації часто включають механізми для спільного управління репутаційними ризиками. Це може бути особливо важливим у випадках, коли спір став публічним або потенційно може вплинути на сприйняття брендів споживачами. Угода може включати спільні PR-стратегії, узгоджені заяви для медіа або навіть спільні маркетингові кампанії, спрямовані на відновлення довіри споживачів.

Особливістю медіаційних рішень є їхня здатність враховувати етичні та соціальні аспекти використання технологій. Сторони можуть домовитися про створення етичних кодексів для використання певних технологій, про спільні ініціативи з корпоративної соціальної відповідальності або про забезпечення доступу до критичних технологій для соціально вразливих груп.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто передбачають створення механізмів для спільного моніторингу ринку та виявлення порушень з боку третіх осіб. Це може включати обмін інформацією про потенційні порушення, спільне фінансування досліджень ринку або створення спільних груп реагування на виявлені порушення.

Важливою особливістю є можливість включення в рішення умов про спільну розробку стратегій патентування. Замість конкуренції у сфері патентів, сторони можуть домовитися про координацію своїх патентних стратегій, що може включати узгодження територій для патентування, спільне використання патентних портфелів або навіть створення спільних патентних пулів [4, с. 75].

Рішення за результатами медіації часто враховують глобальний характер ринків інтелектуальної власності. Вони можуть включати положення про гармонізацію підходів до захисту прав у різних юрисдикціях, створення міжнародних механізмів вирішення спорів або розробку глобальних стратегій ліцензування.

Особливістю медіаційних рішень є їхня здатність адаптуватися до різних правових систем. У випадках міжнародних спорів, угода може передбачати механізми, які забезпечують її виконання в різних юрисдикціях, враховуючи особливості місцевого законодавства та практики.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто включають положення про спільну розробку нових бізнес-моделей. Це може бути особливо цінним у випадках, коли

традиційні моделі монетизації інтелектуальної власності стають неефективними або застарілими. Сторони можуть домовитися про експериментування з новими підходами до комерціалізації технологій.

Важливою рисою медіаційних рішень є їхня здатність враховувати інтереси працівників та дослідників обох сторін. Угода може включати положення про захист прав винахідників, створення програм стимулювання інновацій або навіть механізми для обміну талантами між компаніями.

Рішення за результатами медіації часто передбачають створення спільних механізмів для вирішення технічних проблем. Це може включати створення спільних лабораторій, обмін технічними даними або навіть тимчасовий обмін інженерами для вирішення конкретних технологічних викликів.

Особливістю медіаційних рішень є можливість включення умов про спільну розробку стандартів якості та безпеки. Це особливо важливо в галузях, де безпека продукції має критичне значення, наприклад, у медичних технологіях або автомобільній промисловості.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто враховують екологічні аспекти використання технологій. Сторони можуть домовитися про спільні ініціативи з розробки екологічно чистих технологій, зменшення вуглецевого сліду від виробництва або створення програм з переробки продукції.

Важливою особливістю є можливість включення в рішення механізмів для адаптації до змін у регуляторному середовищі. Враховуючи, що законодавство у сфері інтелектуальної власності постійно еволюціонує, угода може передбачати процедури для перегляду умов у випадку суттєвих змін у правовому полі.

Рішення за результатами медіації часто включають положення про спільну участь у галузевих ініціативах та асоціаціях. Це може допомогти сторонам координувати свої позиції щодо важливих галузевих питань та сприяти більш широкому співробітництву в рамках індустрії.

Особливістю медіаційних рішень є їхня здатність враховувати потреби малого та середнього бізнесу [6, с. 112]. У випадках, коли одна зі сторін є меншою компанією, угода може включати механізми підтримки, такі як преференційні умови ліцензування або технічна допомога, що сприяє інноваційному розвитку всієї екосистеми.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто передбачають створення механізмів для спільного реагування на надзвичайні ситуації. Це може бути особливо важливим у галузях, пов'язаних з охороною здоров'я або критичною інфраструктурою, де швидка мобілізація ресурсів та технологій може мати вирішальне значення.

Важливою рисою медіаційних рішень є їхня здатність враховувати культурні відмінності між сторонами. У випадках міжнародних спорів, угода може включати положення про взаємне навчання та розуміння культурних особливостей, що сприяє більш ефективній співпраці та зменшує ризики непорозуміння.

Рішення за результатами медіації часто включають механізми для спільного управління даними та інформацією. Це може бути особливо важливим у випадках, коли спір стосується великих обсягів даних або складних інформаційних систем. Угода може передбачати створення спільних протоколів обміну даними, систем безпеки або навіть спільних дата-центрів.

Особливістю медіаційних рішень є можливість включення умов про спільну участь у освітніх та академічних програмах. Сторони можуть домовитися про спонсорство дослідницьких проєктів в університетах, створення спільних освітніх програм або навіть заснування спільних дослідницьких центрів.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто враховують потреби кінцевих користувачів та споживачів. Угода може включати зобов'язання щодо підтримки сумісності продуктів, забезпечення довгострокової технічної підтримки або навіть створення спільних програм захисту прав споживачів.

Важливою особливістю є можливість включення в рішення механізмів для спільного управління ризиками, пов'язаними з розвитком нових технологій. Це може включати створення спільних фондів страхування від технологічних ризиків, розробку протоколів безпеки або навіть спільне лобювання регуляторних змін для адаптації до нових технологічних викликів.

Рішення за результатами медіації часто передбачають створення механізмів для спільного реагування на зміни в конкурентному середовищі. Сторони можуть домовитися про обмін ринковою інформацією, спільні стратегії реагування на дії конкурентів або навіть про створення стратегічних альянсів для протидії новим ринковим загрозам.

Особливістю медіаційних рішень є їхня здатність враховувати потенційні зміни в технологічних трендах. Сторони можуть включити в угоду механізми для періодичного перегляду технологічних припущень, на яких базується рішення, та адаптації умов відповідно до нових реалій. Це може включати створення спільних технологічних комітетів, які регулярно оцінюють стан ринку та рекомендують зміни до угоди.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто передбачають створення спільних платформ для обміну знаннями. Це може бути особливо цінним у випадках, коли спір виник

через асиметрію інформації між сторонами. Такі платформи можуть включати регулярні технічні семінари, онлайн-портали для обміну документацією або навіть тимчасові обміни персоналом для передачі практичних навичок.

Важливою рисою медіаційних рішень є їхня здатність враховувати потреби стартапів та інноваційних компаній. Угода може включати спеціальні положення, які забезпечують доступ молодих компаній до критичних технологій на пільгових умовах, створюють механізми менторства або навіть передбачають інвестиційні можливості для підтримки інноваційних проєктів.

Рішення за результатами медіації часто включають механізми для спільного управління репутаційними ризиками в цифровому просторі. Це може бути особливо важливим у випадках, коли спір має потенціал негативно вплинути на онлайн-репутацію сторін. Угода може передбачати спільні стратегії управління соціальними медіа, протоколи реагування на онлайн-кризи або навіть створення спільних цифрових активів.

Особливістю медіаційних рішень є можливість включення умов про спільну розробку етичних стандартів використання технологій. У світлі зростаючої уваги до етичних аспектів технологічного розвитку, сторони можуть домовитися про створення спільних етичних комітетів, розробку кодексів поведінки або навіть про співпрацю з регуляторними органами для формування етичних норм галузі.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто враховують потенціал для створення нових ринків. Замість того, щоб фокусуватися на розподілі існуючих ринків, сторони можуть домовитися про спільні зусилля з розвитку нових напрямків бізнесу, використовуючи свої комбіновані технологічні активи та експертизу.

Важливою особливістю є здатність медіаційних рішень враховувати глобальні виклики, такі як зміна клімату або пандемії. Угода може включати положення про спільні дослідження та розробки, спрямовані на вирішення глобальних проблем, або про створення механізмів швидкого реагування на надзвичайні ситуації з використанням технологій обох сторін.

Рішення за результатами медіації часто передбачають створення механізмів для спільного управління кібербезпекою. Враховуючи зростаючі ризики кіберзагроз, особливо в сфері високих технологій, сторони можуть домовитися про обмін інформацією про загрози, спільні протоколи реагування на інциденти або навіть про створення спільних центрів кібербезпеки.

Особливістю медіаційних рішень є їхня здатність враховувати потреби різних стейкхолдерів. Угода може включати механізми для консультацій з працівниками, споживачами, інвесторами

та іншими зацікавленими сторонами, забезпечуючи більш комплексний та сталий підхід до вирішення спору.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто передбачають створення спільних інкубаторів або акселераторів [4, с. 284]. Це дозволяє сторонам не лише вирішити поточний спір, але й створити платформу для підтримки нових інноваційних проєктів, потенційно відкриваючи нові напрямки співпраці та розвитку.

Важливою рисою медіаційних рішень є їхня здатність адаптуватися до змін у споживчих трендах. Угода може включати механізми для спільного моніторингу ринку, аналізу споживчих переваг та швидкої адаптації технологій або продуктів відповідно до нових потреб споживачів.

Рішення за результатами медіації часто включають положення про спільну участь у стандартизації галузі. Сторони можуть домовитися про координацію своїх зусиль у розробці галузевих стандартів, що не лише вирішує поточний спір, але й позиціонує обидві сторони як лідерів у формуванні майбутнього галузі.

Особливістю медіаційних рішень є можливість включення умов про спільне управління інтелектуальними активами. Це може включати створення спільних патентних пулів, механізмів крос-ліцензування або навіть спільних підприємств для управління певними технологічними активами.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто враховують потенціал для міжгалузевої співпраці. Угода може передбачати механізми для дослідження можливостей застосування технологій в інших галузях, створюючи нові можливості для росту та інновацій.

Важливою особливістю є здатність медіаційних рішень враховувати довгострокові тренди розвитку технологій. Сторони можуть домовитися про створення спільних дослідницьких груп для вивчення майбутніх технологічних трендів, що дозволяє їм бути краще підготовленими до майбутніх викликів та можливостей [2, с. 46].

Рішення за результатами медіації часто передбачають створення механізмів для спільного управління відкритими інноваціями. Це може включати створення платформ для залучення зовнішніх інноваторів, організацію хакатонів або навіть створення спільних венчурних фондів для інвестування в перспективні стартапи.

Особливістю медіаційних рішень є їхня здатність враховувати соціальні аспекти використання технологій. Угода може включати зобов'язання щодо забезпечення інклюзивності технологій, підтримки соціально значущих проєктів або навіть створення спільних фондів для вирішення соціальних проблем за допомогою технологій.

Медіаційні рішення у сфері інтелектуальної власності часто передбачають створення механізмів для спільного управління великими даними. Враховуючи зростаючу роль даних у розвитку технологій, сторони можуть домовитися про спільні протоколи збору та аналізу даних, механізми захисту приватності або навіть створення спільних дата-лабораторій.

Важливою рисою медіаційних рішень є їхня здатність враховувати геополітичні фактори. У світлі зростаючої глобальної напруженості, угода може включати механізми для адаптації до змін у міжнародних відносинах, стратегії диверсифікації ланцюгів поставок або навіть плани реагування на потенційні торговельні обмеження.

Рішення за результатами медіації часто включають положення про спільну розробку стратегій сталого розвитку. Сторони можуть домовитися про інтеграцію принципів сталого розвитку в свої технологічні рішення, створення спільних ініціатив з екологічної відповідальності або навіть розробку нових бізнес-моделей, орієнтованих на сталий розвиток.

Література

1. Голобородько Д. В. «Структура та види медіаційної діяльності». *Держава та регіони. Серія: Право*. 2022. № 4 (78). С. 207–211.
2. Мазаракі Н.А. «Загальна характеристика договорів, що укладаються у сфері медіації». *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 2. С. 171–175.
3. Маковій В.П. «Правова природа медіаційних угод». *Південноукраїнський правничий часопис*. 2021. № 1. С. 99–103.
4. Можечук Л. «Медіація як позасудовий спосіб вирішення спорів: досвід зарубіжних країн». *Науковий вісник ДДУВС*. 2021. Спеціальний випуск № 2. С. 650–655.
5. Петренко Н. О. «Аналіз вимог до медіатора». *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 11. С. 774–776.
6. Троцюк Н. В. «Медіація як альтернативний спосіб вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності». *Юридичний вісник*. 2016. № 4 (41). С. 116–124.

Анотація

Бугаєнко М. В. Особливості рішення за результатами медіації в сфері інтелектуальної власності. – Стаття.

У статті розглянуто поняття і сутність принципів у розрізі правової науки та теорії державного управління. Автором запропоновано визначення та перелік основних принципів формування інституту юридичної відповідальності.

Дана стаття досліджує специфічні особливості рішень, що приймаються за результатами медіації в сфері інтелектуальної власності. У роботі розглядаються ключові аспекти таких рішень, включаючи їхню гнучкість, конфіденційність та орієнтованість на довгострокові інтереси сторін. Особлива увага приділяється здатності медіаційних рішень враховувати складні технічні аспекти спорів у сфері інтелектуальної власності, а також їхньому потенціалу для створення інноваційних форм співпраці між сторонами.

Стаття висвітлює такі аспекти, як можливість включення креативних умов у медіаційні угоди, механізми спільного управління правами інтелектуальної власності, стратегії адаптації до технологічних змін та глобальних викликів. Розглядаються також питання етичного використання технологій, створення спільних дослідницьких ініціатив та управління репутаційними ризиками.

Автори аналізують правові та практичні аспекти імплементації медіаційних рішень у сфері інтелектуальної власності, включаючи їх визнання та виконання в різних юрисдикціях. Досліджується вплив медіаційних процесів на розвиток інноваційної культури в організаціях та формування нових бізнес-моделей, заснованих на співпраці та обміні знаннями.

У роботі також розглядаються особливості медіації в різних галузях інтелектуальної власності, зокрема в патентному праві, авторському праві, торгових марках та комерційній таємниці. Аналізуються специфічні виклики та можливості, пов'язані з кожною з цих сфер.

Стаття містить огляд міжнародного досвіду та кращих практик у застосуванні медіації для вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності. Наводяться приклади успішних кейсів та аналізуються фактори, що сприяють ефективності медіаційних процесів у цій галузі.

Особлива увага приділяється ролі медіатора в спраху щодо інтелектуальної власності, включаючи необхідні компетенції, етичні стандарти та стратегії фасилітації складних переговорів з технічними аспектами.

Робота підкреслює значення медіації як ефективного інструменту вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності, що дозволяє не лише врегулювати конфлікти, але й створити основу для взаємовигідного співробітництва та інновацій. Автори пропонують рекомендації щодо подальшого розвитку та вдосконалення практики медіації в цій сфері.

Дослідження буде корисним для юристів, медіаторів, підприємців та дослідників, які працюють у сфері інтелектуальної власності та альтернативного вирішення спорів. Воно також може становити інтерес для законодавців та політиків, зацікавлених у розвитку ефективних механізмів захисту прав інтелектуальної власності та стимулювання інновацій.

Ключові слова: медіація, інтелектуальна власність, альтернативне вирішення спорів, інновації, патентне право.

Summary

Buhaienko M. V. Peculiarities of the decision based on the results of mediation in the sphere of intellectual property. – Article.

The article examines the concepts and essence of principles in the context of legal science and public administration theory. The author proposes a definition and a list of the basic principles for the formation of the institution of legal liability.

This article investigates the specific features of decisions made as a result of mediation in the field of intellectual property. The work considers the key aspects of such decisions, including their flexibility, confidentiality, and orientation towards the long-term interests of the parties. Particular attention is paid to the ability of mediation decisions to take into account the complex technical aspects of disputes in the field of intellectual property, as well as their potential for creating innovative forms of collaboration between the parties.

The article highlights aspects such as the possibility of including creative terms in mediation agreements, mechanisms for joint management of intellectual property rights, strategies for adapting to technological changes and global challenges. Issues of ethical use of technologies, creation of joint research initiatives, and management of reputational risks are also considered.

The authors analyze the legal and practical aspects of implementing mediation decisions in the field of intellectual property, including their recognition and enforcement in various jurisdictions. The impact of mediation processes on the development of innovation culture in organizations and the formation of new business models based on collaboration and knowledge sharing is explored.

The paper also examines the peculiarities of mediation in various branches of intellectual property, particularly in patent law, copyright, trademarks, and trade secrets. Specific challenges and opportunities associated with each of these areas are analyzed.

The article provides an overview of international experience and best practices in applying mediation to resolve disputes in the field of intellectual property.

Examples of successful cases are provided, and factors contributing to the effectiveness of mediation processes in this field are analyzed.

Special attention is paid to the role of the mediator in intellectual property disputes, including necessary competencies, ethical standards, and strategies for facilitating complex negotiations with technical aspects.

The work emphasizes the importance of mediation as an effective tool for resolving disputes in the field of intellectual property, which allows not only to settle conflicts but also to create a foundation for mutually beneficial cooperation and innovation. The authors offer recommendations for further development and improvement of mediation practice in this field.

The research will be useful for lawyers, mediators, entrepreneurs, and researchers working in the field of intellectual property and alternative dispute resolution. It may also be of interest to legislators and policymakers interested in developing effective mechanisms for protecting intellectual property rights and stimulating innovation.

Key words: mediation, intellectual property, alternative dispute resolution, innovation, patent law.